

Soms ben je boos op iemand, júíst omdat je die ander liefhebt

Stel je voor: je bent de vader of de moeder van een kind, een jongen van een jaar of zes. Je staat samen met je zoontje te wachten bij een zebra. Het voetgangerslicht staat op rood. Je hebt je zoontje vast bij zijn hand. Opeens ziet hij aan de overkant een leuke hond. Hij rukt zich los en rent de zebra op, hij ziet niets anders dan die hond aan de overkant. Maar precies op dat moment komt er een auto aan, die groen licht heeft en dus hard aan komt rijden. De automobilist gaat vóór in de remmen, en het loopt nét, nét goed af. Wat doe je dan? Je haalt je zoontje van de straat en je bent laaiend van boosheid: 'Wat dóé je nou? ! Zul je dat nóóit meer doen, nóóit en nóóit meer?!' Maar tegelijkertijd neem je je kind in je armen, de tranen lopen over je wangen en je zegt: 'O, wat ben ik blij dat het goed is afgelopen... Ik moet er niet aan dénken dat je was aangereden... Want ik hou zóveel van jou!' Als iemand van wie je zóveel houdt zó'n vreselijke fout maakt, dan ben je lááiend van boosheid, juist omdat je hart brándt van liefde! En die twee emoties, die zitten nu precies ook in deze brief van Jezus aan de gemeente van Laodicea. Het zijn twee emoties die tegengesteld *lijken* te zijn, maar dat *zijn* ze niet! Want je kunt het niet verdrágen dat die ander, van wie je zóveel houdt, in levensgevaar komt!

In Openbaring 2 en 3 staan zeven brieven. Het zijn brieven van Jezus Zelf. Hij dicteert ze aan Johannes, de oude apostel, die gevangen zit om zijn geloof op het eiland Patmos. Het zijn brieven aan zeven gemeenten in Klein-Azië, het westen van wat we nu Turkije noemen. En die zeven gemeenten vertegenwoordigen als het ware de hele kerk, wereldwijd. De éne brief is heel lovend, de andere brief is uiterst kritisch. Zoals deze, aan Laodicea. Maar uit elke brief sprankelt de passie van Jezus voor Zijn gemeente, al is het soms door de boosheid heen.

Die gemeente in Laodicea, die heeft het goed met zichzelf getroffen. Vers 17: 'Want u zegt: Ik ben rijk en steeds rijker geworden en heb aan niets gebrek'. Het is een gemeente waar voor het oog alles goed gaat. Vooral materieel: er is geld genoeg. Geld voor een mooi gebouw, geld om de armen te helpen, geld voor van alles en nog wat. Het ziet er allemaal gelikt uit, daar in Laodicea. En alles loopt op rolletjes.

Er ontbreekt maar één ding, eigenlijk, en dat is de liefde. De passie voor Jezus. Die is ingezakt. De warme gloed van de eerste hartstocht, van de aanbidding, van de blijdschap en de vreugde, die is helemaal weg. Het is nu allemaal lauw geworden. Ook niet koud: de leden van de gemeente zijn heus niet ánti. Nee, het is lauw... Het is allemaal grijs, en passief, en saai. Al het vuur is eruit.

En dat is iets waar Jezus níét mee kan leven! Vers 15: 'Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.' Jezus zegt; 'Je kunt nog beter kóúd zijn, en tegen Me íngaán, dan hebben we een gesprek! Dan hebben we contact! Maar als je lauw bent, dan kan Ik niets met je, helemaal niets!'

Je proeft in die woorden van de Here Jezus de boosheid, maar ook de liefde. Want Hij zíét hoe het fout gaat. Hij ziet hoe die mensen in Laodicea wegdrijven van Hem, de Bron van levend water. Hij ziet hoe ze hoe ze hun eigen ondergang tegemoet gaan en daarom roept Hij het uit in vers 19: 'Ieder die Ik liefheb, wijs Ik terecht en bestraf Ik. Wees dan ijverig en bekeer u.'

'Keer om! Kom terug naar Mij!'

In Zijn liefde nodigt Jezus je uit

En meteen daarna komt dat heel bijzondere vers 20: 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij.' Jezus staat voor de deur. Die gemeente in Laodicea, die heeft haar Heer naar buiten gewerkt. Dat is aangrijpend, als je daarbij stilstaat. Jezus staat buiten! En toch, Hij gaat niet weg. Nee, Hij klopt aan!

Deze tekst is één van de mooiste teksten in de Bijbel. Het is een heel persoonlijke uitnodiging. Want Jezus schrijft een brief aan een hele gemeente, maar merk je dat het hier persoonlijk wordt? Jezus zegt: 'Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent...' Het gaat dus opeens niet meer over het geheel van de gemeente. Het

gaat over jou en over mij. Het gaat over Tijn, en over Emma, en over Julius. Jezus kijkt jou en mij persoonlijk aan.

1. 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop'

Elk deel van deze tekst moet je op je laten inwerken. Eerst die eerste woorden: 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop.' Stel het je gewoon maar eens even voor, dat Jezus echt bij jou voor de deur staat: Op Timijanveld 21, op Boompjes 559, op Gladiolusstraat 14-B. Vul even je eigen adres in... Stel het je gewoon eens even voor. Denk er even aan hoe je huis er van buiten uitziet, of de ingang van je portiek, en dan zie je Jezus daar staan. Het is donker buiten. Hij heeft net op de bel gedrukt. Wat doet dat met je? Dat Jezus staat aan jouw deur?

'Christ, Light of the World', schilderij van William-Holman Hunt (1827-1910). Dit wereldberoemde schilderij uit 1854 toont Jezus die klopt op de deur. Het schilderij hangt in een zijkapel van Keble College, Oxford. Een replica hangt in St. Paul's Cathedral, Londen.

Weet je wat ik zo wonderlijk vind? Het zou al héél bijzonder zijn als Jezus je zou uitnodigen bij Hem thuis! Als je een uitnodiging zou ontvangen en je zou op een bepaalde tijd door Hem ontvangen worden in een groot paleis. Maar hier is het andersom. De Koning van de Kosmos, Hij komt speciaal naar jou toe! Hoe staat het in vers 14? Hij is de 'Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin van Gods schepping'. En Hij staat bij jou voor de deur.

Maar het is nóg persoonlijker, nog intiemer: Hij staat niet voor de deur van je hús, maar Hij staat voor de deur van je hár. Tussen al die miljarden mensen op deze aarde zoekt Hij jou op. Waarom? Omdat het voor Hem van het allergrootste belang is, of jij gelooft of niet. Om het maar eens heel menselijk te zeggen: Hij

kan daar wakker van liggen, of jij gelooft of niet, of jij gered bent of niet. Net als die vader of die moeder bij die zebra. Als jij die vader of die moeder bent, dan tril je helemaal van de spanning, omdat het n t goed afgelopen is.

Wij zijn vaak gewend om vanuit onszelf te denken. 'Kan het geloof mij helpen? Heb ik er wat mee? Of heb ik er niks mee? Geeft het mij steun? En heb ik er behoefte aan om naar de kerk te gaan? Om te bidden? Om uit de Bijbel te lezen?' Maar hier kijken we Jezus Christus in Zijn hart. Jij bent voor Hem zo belangrijk, dat Hij op je wacht, voor de deur. Dat Hij die miljoenen traptreden van de hemel naar de aarde is afgedaald, om Mens te worden, om bij jou te komen, om te kloppen op de deur van jouw hart. In feite is dat wat de doop van een kind laat zien. Een kind is voor Jezus zo waardevol, dat Hij nu al klopt op de deur van dit kind. Hij zegt: 'Ik wil bij je wonen, in jouw leven, in jouw hart.' Dit is een prachtige tekst voor in een doopdienst. Want hier gaat het over. God biedt Zijn liefde aan. Hij biedt Zichzelf aan, in Jezus.

2. 'Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent...'

En de vraag is: hoe reageer je daarop? Dat is het tweede deel van de tekst: 'Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent...' Dat is de reactie waar Jezus naar uitkijkt.

Merk je dat Jezus niet dwingt? Hij klopt aan. Hij roept. Maar Hij breekt niet in. Hij zoekt je hart, en je hart kun je alleen maar vrijwillig geven. Daarom kwam Hij ook als nederig Kind in ons midden, als Kind in een kribbe, als Mens onder de mensen. S ren Kierkegaard was een beroemd filosoof en theoloog in Denemarken. Hij leefde in de 19e eeuw. Ergens vertelt hij een verhaal over een prins die op zoek was naar een vrouw. Want ja, hij wilde graag trouwen en een gezin stichten. Op een dag moest hij een werkbezoek afleggen, ergens op het platteland. Terwijl hij door een dorpje reed, zag hij uit zijn koninklijke koets een jonge vrouw lopen. Ze had armoedige kleren aan. Maar het was liefde op het eerste gezicht: hij kon het beeld van dit meisje niet meer uit zijn gedachten krijgen.

De prins zat nu met een probleem: hoe moest hij haar hand vragen? Natuurlijk kon hij haar naar het paleis laten komen en haar min of meer dwingen om met hem te trouwen. Maar zelfs een prins wil graag dat zijn bruid uit liefde en uit vrije wil met hem trouwt, en niet uit dwang. Hij kon ook in vol ornaat naar haar huisje gaan, met een prachtig uniform aan, in zijn koets, getrokken door zes witte paarden. Hij zou dan uitstappen, naar binnen gaan en haar hand vragen. Maar als hij dat zou doen zou hij nooit weten of het meisje met hem zou trouwen uit liefde, of dat ze overweldigd zou zijn door alle glitter en luxe.

Van lieverlee ging de prins beseffen dat er maar één manier was om het meisje voor zich te winnen. Hij nam daarom een ingrijpend besluit. Hij trok zijn koninklijke kleren uit en deed de kleren aan van een eenvoudige boerenknecht. Toen vertrok hij lopend naar het dorp, en ging daar wonen in een klein huisje. Niemand wist wie hij was. Hij ging werken bij een boer op het land, leerde praten met het accent van die streek, en deelde met de bewoners van het dorp hun gewoonten en hun interesses. Toen hij op die manier   n was geworden met de mensen van het dorp, zocht hij contact met het meisje. Pas toen bleek dat de liefde   cht wederzijds was, vertelde hij haar wie hij werkelijk was. Zo had hij haar de kans gegeven om in alle vrijheid voor hem te kiezen, zonder dwang en zonder de verblinding van rijkdom en luxe. De liefde was en bleef echt.

Jezus staat aan de deur en hij klopt aan. Hij verlangt naar echte liefde, Hij verlangt naar een ja-woord vanuit je hart. Hij verlangt ernaar dat je de deur opendoet, niet gedwongen, maar omdat je niet anders wilt. Het is heel ontroerend, dat deze beeldspraak, van de man die aanklopt, dat die beeldspraak ontleend is aan het Hooglied, h t grote liefdeslied in de Bijbel. J st in deze strenge brief aan Laodicea grijpt Jezus terug op de woorden van het Hooglied. Hooglied 5: 2, daar zegt de bruid: 'Ik sliep, maar mijn hart waakte. De stem van mijn Liefste, Die aanklopte: Doe Mij open, Mijn zuster, Mijn vriendin, Mijn duif, Mijn volmaakte, want Mijn hoofd is vol dauw, Mijn haarlokken vol druppels van de nacht.' Maar wat gebeurt er? De bruid heeft allerlei bezwaren: ze heeft zich al gewassen, ze heeft haar pyama al aan. En als ze dan t  ch naar de deur gaat, dan is hij weg: haar liefste...

Het is die taal, het is dat beeld, waarmee de Here Jezus laat zien hoeveel liefde Hij heeft,   k voor die gemeente in Laodicea. En ook voor jou... Maar doe w l de deur open, voordat Hij weg is! Je bent Hem zoveel waard! Hij gaf Zijn leven voor jou! Geef jij je leven aan Hem?

Hoe doe je dat dan? Hoe doe je de deur open? Gewoon, door het te zeggen: 'Here Jezus, ik ben van U. Kom in mijn hart, kom in mijn leven!' Je doet de deur open door te luisteren naar Zijn stem, door de Bijbel te lezen. Je doet de deur open door te bidden, door stil te worden voor Hem. Je doet ook de deur open door in de kerk te zijn, door bij een bijbelkring te zijn, noem maar op. Je doet de deur open, door Jezus te gehoorzamen.

Vandaag zien we in de doop hoe Jezus aanklopt. En het mag ons gebed zijn dat Tijn, Emma en Julius in hun leven de deur van hun hart opendoen voor Jezus. Dat kan al heel jong. En we mogen bidden dat er een dag komt, dat ze die keuze bevestigen door 'Ja' te zeggen tegen God, door belijdenis te doen van hun geloof.

3. '... zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij.'

'Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij.' Dat is het derde element in deze uitnodiging, die maaltijd. Wat een prachtig beeld! Een maaltijd, samen met Jezus. Een diner voor twee. Dat is z   bijzonder, z   persoonlijk, bijna te mooi voor woorden. Samen eten, wat is dat feestelijk! Samen eten, dat geeft rust, en vrede. Je brengt samen tijd door. Door samen te eten geniet je ook samen. Juist als je single bent en meestal alleen eet, besef je dat nóg meer, hoe bijzonder het beeld is dat Jezus hier gebruikt.

Heel opmerkelijk zijn die laatste vier woorden: '... en hij met Mij.' Zie je dat? 'Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij.' Die woorden duiden op gelijkwaardigheid. Terwijl Jezus en wij natuurlijk helemaal niet gelijkwaardig zijn! Hij is oneindig veel hoger dan wij! Maar zo daalt Hij af, zo komt Hij naast ons zitten, zo komt Hij met ons eten. En natuurlijk denk je bij dit beeld aan het Heilig Avondmaal. Mooi eigenlijk! De drie onderdelen van deze tekst worden realiteit in de Doop, in de belijdenis en in het Avondmaal. De Doop: 'Ik sta aan de deur en Ik klop'. De belijdenis: als je de deur opendoet en 'Ja' zegt tegen Jezus. En het Avondmaal: als Hij eet met jou, en jij met Hem.

Eten met iemand kan heel veel met je doen. Ik las over een maaltijd van een journalist, William Allen White, met president Theodore Roosevelt, in 1897. Er zijn twee presidenten Roosevelt geweest, later, in de oorlog, had je Franklin D. Roosevelt, dat was een verre neef. Oorspronkelijk kwam die familie uit Zeeland, daarom kun je in Middelburg studeren aan het University College Roosevelt. Die eerste president Roosevelt, Theodore Roosevelt, was een heel charismatische man, die veel indruk maakte op mensen. En die journalist, William Allen White, mocht een keer met hem lunchen. Wat schreef hij na afloop van die lunch? Hij schreef dit: 'Hij klonk in mijn hart als de eerste klarenstoot van de nieuwe tijd die zou komen... Ik heb nog nooit zo'n man gekend als hij, en dat zal ik ook nooit meer doen. Hij nam mij helemaal voor zich in. En in die twee uur dat we samen zaten te eten, twee uur die we die dag tijdens de lunch doorbrachten, stortte hij in mijn hart zoveel visie uit, zoveel idealen, zoveel hoop, zo'n nieuwe houding ten opzichte van het leven en het land en de betekenis van allerlei dingen, als ik nooit had gedroomd dat mensen zouden hebben... Daarna was ik   cht zijn man.' Tot zover zijn verslag.

Als een gewoon mens al z  veel impact kan hebben op iemand anders, hoeveel te meer dan de Here Jezus? Breng tijd met Hem door, Hij nodigt jou uit voor de maaltijd! En laat Hem jou vervullen met nieuwe visie, nieuwe hoop, een totaal nieuwe kijk op het leven. Daarna zul je het met dankbaarheid zeggen: 'Ik ben   cht zijn man, zijn vrouw! Ik ben   cht van Hem!'

Een heel persoonlijke uitnodiging vandaag, voor die drie kinderen die gedoopt zijn. En ook voor jou. Kom! Doe de deur van je hart maar open, voor het eerst of opnieuw! En laat Hem binnen, Jezus, jouw Prins!

Amen.